

Dosarul nr. 2ra-1387/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. D. Sîrbu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Secrieru, Iu. Cotruță, V. Mihaila)

ÎNCHEIERE

02 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Carolina Brînzaru, reprezentat de avocatul Vitalie Onofrei,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Carolina Brînzaru împotriva Inspectoratului General al Poliției, BPDS „Fulger” cu privire la încasarea penalității, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 07 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției, BPDS „Fulger”, a fost casată hotărârea din 18 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a fost emisă o hotărâre nouă, prin care acțiunea a fost respinsă,

constată:

La data de 06 iunie 2018, Carolina Brînzaru a depus cerere de chemare în judecată, concretizată ulterior, împotriva Inspectoratului General al Poliției, BPDS „Fulger” cu privire la încasarea penalității, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 05 martie 2013 a încheiat cu Inspectoratul General al Poliției contractul individual de muncă nr. 3051, prin care a fost angajată în funcție de șef serviciu al Serviciului finanțe pe o perioadă nedeterminată.

A susținut că la 30 decembrie 2015, Inspectoratul General al Poliției a emis ordinul nr. 913 ef cu privire la sancționarea ei disciplinară, din motivul neprezentării la serviciu începând cu data de 04 decembrie 2015.

A indicat că în rezultatul contestării ordinului angajatorului, prin hotărârea din 26 decembrie 2016 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău, a fost anulat ordinul nr. 913 ef din 30 decembrie 2015 ca fiind ilegal, fiind reintegrată în funcția anterior deținută, începând cu 26 decembrie 2016. Totodată, Inspectoratul General al Poliției a fost obligat să-i acorde concediul parțial plătit pentru îngrijirea copiilor XXXXX până la împlinirea vârstei de 3 ani, cu achitarea indemnizațiilor prevăzute de lege, în baza cererii

depusă la 30 noiembrie 2015 înregistrată cu nr. 1996. Hotărârea a fost menținută prin decizia din 20 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Reclamanta a afirmat că prin cererea depusă la 30 noiembrie 2015, a solicitat acordarea concediului de odihnă anual plătit pentru anul 2015 începând cu data de 04 decembrie 2015, cu ulterioara plecare în concediul parțial plătit pentru îngrijirea copiilor minori conform art. 124 alin. (2) din Codul muncii.

A notat că, în adresa pârâtului au fost expediate pretenții la 13 februarie 2018, 27 martie 2018 și 02 aprilie 2018, cu solicitarea de achitare benevolă a sumei indemnizației pentru îngrijirea copiilor, achitarea cheltuielilor legate de examinarea cauzei și anume, 5 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, 3 000 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată și 508,62 lei cu titlu de penalitate, conform hotărârii judecătorești din 26 decembrie 2016.

Carolina Brînzaru a comunicat că la momentul înaintării acțiunii, în adresa ei a parvenit un răspuns cu anexarea a două confirmări de plată a sumelor de 10 389,62 lei din 20 noiembrie 2017 și 20 519,15 lei din 21 octombrie 2017, sume care le consideră parțiale, reieșind din calculele prezentate de pârât.

A menționat că, reieșind din faptul neexecutării corespunzătoare (parțiale) a obligației de plată a indemnizației conform hotărârii nr. 3-254/16 din 26 decembrie 2016, consideră oportun de a solicita încasarea acesteia integral, pentru toată perioada cuvenită.

Reclamanta a indicat că, în temeiul art. 330 alin. (2) din Codul muncii, urmează a fi încasate penalități pentru neachitarea la timp a indemnizațiilor prevăzute de legislație, după cum urmează, pentru XXXXX suma de 30 855,24 de lei și pentru XXXXX suma de 34 861,86 de lei.

Cu referire la prejudiciul moral, reclamanta a invocat că s-a manifestat prin starea psihologică nesatisfăcătoare, stres, neliniște, pierderea încrederii în ziua de mâine, îngrijorare, în condițiile în care are la întreținere trei copii minori, precum și faptul că funcția ocupată prezenta și o anumită stimă din partea comunității. Pierderea neașteptată a locului de muncă, fiind lipsită de indemnizațiile cuvenite și respectiv de sursa de existență pentru educarea și îngrijirea copiilor minori, cauzează în mod indiscutabil suferințe psihice și emoționale.

În aceste circumstanțe, reclamanta apreciază prejudiciul moral în cuantum de 50 000 de lei.

Pe parcursul examinării cauzei, Carolina Brînzaru a depus mai multe cereri de concretizare, solicitând în final încasarea din contul BPDS „Fulger” a IGP a penalității în mărime de 121 485,59 de lei, calculată pentru perioada 01 ianuarie 2016 – 27 februarie 2019 conform art. 330 alin. (2) din Codul muncii, încasarea sumei de 50 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și sumei de 5000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prin hotărârea din 18 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de Carolina Brînzaru a fost admisă parțial și s-a încasat de la Inspectoratul General al Poliției, BPDS „Fulger” în beneficiul reclamantei suma de 121 485,59 de lei cu titlu de penalitate în temeiul art. 330 alin. (2) din Codul muncii, suma de 5 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 5 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență

juridică, în total 131 485,59 de lei. Pretențiile Carolinei Brînzaru cu privire la repararea prejudiciului moral, în partea ce excedă suma adjudecată, s-au respins ca neîntemeiate.

La data de 06 aprilie 2020 Inspectoratul General al Poliției, BPDS „Fulger” a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii din 18 martie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și pronunțarea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie respinsă integral, ca neîntemeiată.

Prin decizia din 07 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției, BPDS „Fulger”, a fost casată integral hotărârea din 18 martie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și a fost emisă o hotărâre nouă, prin care acțiunea depusă de Carolina Brînzaru a fost respinsă ca neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prin ordinele de plată nr. 587 și nr. 589 din 21 noiembrie 2017, Inspectoratul General al Poliției, BPDS „Fulger” a achitat sumele de 10 389,62 lei și 20 519,51 lei cu titlu de indemnizație de asistență socială, transfer card conform listei de plată nr. 29 din 20 noiembrie 2017 și respectiv, nr. 30 din 21 noiembrie 2017. Ulterior, prin ordinul de plată nr. 650 din 08 noiembrie 2018, Inspectoratul General al Poliției, BPDS „Fulger” a achitat suma de 8 508,62 lei cu titlu de plată aferentă documentelor executorii cu executare benevolă, transfer card conform hotărârii 3-254/16 din 26 decembrie 2016, cheltuieli de asigurare juridică. Iar, prin ordinul de plată nr. 177 din 14 martie 2019 Inspectoratul General al Poliției, BPDS „Fulger” a achitat suma de 52 229,77 lei cu titlu de plată aferentă documentelor executorii cu executare benevolă, conform încheierii nr. 080-714/19 din 14 februarie 2019.

Instanța de apel a reținut că în conformitate cu art. 330 alin. (2) din Codul muncii, pentru a surveni răspunderea Inspectoratului General al Poliției necesită a exista vinovăția angajatorului la reținerea plăților cuvenite salariatului.

În acest sens, Curtea de Apel Chișinău a menționat că instanța de fond eronat a concluzionat că, culpabil în situația dată este anume pârâtul Inspectoratul General de Poliție, BPDS „Fulger”, care a ignorat o hotărâre judecătorească, prin executarea ei imediată, deoarece urma să se expună și în privința cererii din 30 noiembrie 2015, în momentul restabilirii, adică din data de 26 decembrie 2016.

La acest capitol, instanța de apel a indicat că la 25 februarie 2019, întru executarea Ordinului șefului IGP nr. 364 ef. și a încheierii executorului judecătoresc Olga Pascari, BPDS „Fulger” a IGP a solicitat de la IGP suma de 55 229,77 de lei, pentru a achita diferența la indemnizația pentru îngrijirea copiilor pentru perioada 04 decembrie 2015 - 31 decembrie 2015, iar la 14 martie 2019 suma indicată a fost achitată integral în contul executorului judecătoresc Olga Pascari.

Prin urmare, Curtea de Apel Chișinău a conchis că BPDS „Fulger” a IGP a întreprins toate măsurile în vederea achitării indemnizației unice, or, ultimul a solicitat de la IGP suma de 55229,77 lei pentru a achita diferența la indemnizația pentru îngrijirea copiilor pentru perioada 04 decembrie 2015 - 31 decembrie 2015. Totodată, a fost considerată neîntemeiată concluzia instanței de fond precum că potrivit pct. 1 și 2 al ordinului Ministrului finanțelor nr. 209 din 24 decembrie 2015 BPDS „Fulger” a IGP este obligat să dispună pentru fiecare an bugetar de astfel de cheltuieli.

Cu referire la acest aspect, instanța de apel a reținut că, cheltuielile la articolul

indemnizației pentru îngrijirea copiilor minori sunt de ordin neprevăzut și nu pot fi incluse inițial la planificarea bugetului, depășind sumele alocate în acest sens, or, potrivit art. 10 alin. (1) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, Poliția este finanțată de la bugetul de stat și din alte surse neinterzise de lege.

În consecință, Curtea de Apel Chișinău a conchis că în speță, nu sunt aplicabile prevederile art. 330 alin. (2) din Codul muncii, deoarece nu a fost demonstrată vina angajatorului, care în conformitate cu normele de drept enunțate este finanțat de la bugetul de stat, iar indemnizația unică este o sursă financiară suplimentară, care nu poate fi prevăzută la începutul anului bugetar. Astfel, Inspectoratul General de Poliție s-a aflat în imposibilitatea identificării surselor financiare suplimentare pentru achitarea indemnizației unice.

La data de 20 august 2020 Carolina Brînzaru, reprezentată de avocatul Vitalie Onofrei, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei din 07 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău și menținerea hotărârii din 18 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu încasarea totodată și a cheltuielilor de asistență juridică suportate în instanța de apel.

În motivarea recursului s-a invocat interpretarea în mod eronat a normelor de drept material.

A indicat că instanța de apel nu a luat în considerație faptul că, ordinul nr. 239 ef cu privire la acordarea concediului parțial plătit, a fost emis la 08 iunie 2017, însă primele plăți parțiale au fost efectuate de către angajator peste circa 5 luni și anume, la 20 noiembrie 2017 pentru copilul XXXXX și la 21 noiembrie 2017 pentru XXXXX.

Reprezentantul recurentei a menționat că instanța de apel eronat a constatat nevinovăția intimatului, or, indemnizația a fost achitată integral de către angajator abia la 14 martie 2019.

A susținut că instanța de apel a interpretat în mod eronat prevederile art. 10 alin. (1) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, enunțând că poliția este finanțată de la bugetul de stat și din alte surse neinterzise de lege, ce constituie unica motivare a legalității acțiunilor intimatului. Or, prin emiterea ordinului nr. 239 ef din 08 iunie 2017 cu privire la acordarea concediului parțial plătit și dispunerea achitării indemnizației, cu efectuarea recalculului, se confirmă disponibilitatea /admiterea efectuării plăților pentru indemnizația copiilor minori. La caz, atât timp cât instituția este finanțată de la bugetul de stat, urma să prognozeze cheltuielile reieșind din propriul ordin și să fixeze acele cheltuieli în proiectul bugetului cel puțin pentru următorul an.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 07 iulie 2020.

Decizia motivată a instanței de apel a fost expediată în adresa Carolinei Brînzaru și avocatului Vitalie Onofrei conform scrisorii de însoțire nr. 6814 (f.d. 83, volumul II), însă scrisoarea nu conține data expedierii, la materialele cauzei lipsind inclusiv date cu privire la recepționarea deciziei de către recurentă și avocat.

Astfel, recursul, declarat la data de 20 august 2020, este în termen.

La data de 05 septembrie 2020, copia recursului declarat de Carolina Brînzaru, reprezentată de avocatul Vitalie Onofrei, a fost expediată în adresa intimatului Inspectoratul General al Poliției, cu înștiințarea despre depunerea referinței (f.d. 90, volumul II).

La 14 septembrie 2020 și 17 septembrie 2020, Inspectoratul General al Poliției, BPDS „Fulger” a depus referințe, prin care a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel, ca fiind legală și întemeiată.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Carolina Brînzaru, reprezentată

de avocatul Vitalie Onofrei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Carolina Brînzaru, reprezentată de avocatul Vitalie Onofrei, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Carolina Brînzaru, reprezentată de avocatul Vitalie Onofrei, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Carolina Brînzaru, reprezentată de avocatul Vitalie Onofrei, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Galina Stratulat

Mariana Pitic